ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ

ເຈົ້າແຂວງ

ເລກທີ 277 /ຈຂ

ຫຼວງນໍ້າທາ, ວັນທີ 23...ພຶດສະພາ..2023

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ
ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

- **ອີງຕາມ** ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015; ໝວດທີ 4 ມາດຕາ 19 ແລະ ມາດຕາ 20 ວ່າດ້ວຍພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ;
- **ອີງຕາມ** ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ສະບັບເລກທີ 48/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2013;
- **ອີງຕາມ** ມະຕິກອງປະຊຸມ ສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ ຊຸດທີ II, ສະບັບເລກທີ 20/ສພຂ, ລົງວັນທີ 21 ມີນາ 2023;
- **ອີງຕາມ** ຫນັງສືສະເໜີ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ສະບັບເລກທີ 347/ພອຄ.ນທ, ລົງວັນທີ 7 ເມສາ 2022.

ເຈົ້າແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ ຕົກລົງ:

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອກຳນົດ ຫຼັກການ , ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຈັດສັນໂຮງງານເຂົ້າມາຢູ່ໃນບໍລິເວນດຽວກັນ, ລັດມີຄວາມສະດວກໃນການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງມີລະບົບ, ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການສ້າງຕັ້ງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໂດຍເຂັ້ມງວດໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມນະໂຍບາຍ ການພັດທະນາໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແນ່ໃສ່ສົ່ງເສີມການຜະລິດສະໜອງແກ່ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ, ສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານລັດປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຄົບຊຸດ ເຊັ່ນ: ຖະໜົນ, ລະບົບລະບາຍນໍ້າ, ລະບົບບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ລະບົບປ້ອງກັນນໍ້າຖ້ວມ, ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ອາຄານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ.

ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນເຂດພື້ນທີ່ດິນໄດ້ສະຫງວນໄວ້ ຫຼື ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ເຂດອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ:** ເຂດພື້ນທີ່ດິນ, ທີ່ໄດ້ສະຫງວນໄວ້ ຫຼື ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ;
2. **ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ:** ເນື້ອທີ່ດິນກ້ວາງຂວາງທີ່ໄດ້ພັດທະນາລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຄົບຊຸດ ເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ, ລະບົບບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ອາຄານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສາງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ;
3. **ນິຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງອອກ ໝາຍເຖິງ:** ອຸດສາຫະກຳທີ່ດຳເນີນການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກສະເພາະ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
4. **ຜູ້ພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ:** ຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາທຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເນື້ອທີ່ ທີ່ກຳນົດເປັນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອໃຫ້ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຄົບຊຸດ ເປັນຕົ້ນ: ປັບໜ້າດິນໃຫ້ຮາບພຽງ, ສ້າງເສັ້ນທາງພາຍໃນນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຊື່ອມຈອດກັບພາຍນອກ, ຕິດຕັ້ງລະບົບໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມສື່ສານ;
5. **ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ:** ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ແລະ ຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການກ່ຽວກັບຄຸ້ມຄອງ ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກາ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ ໃນແຕ່ໄລຍະ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ;
2. ແມ່ນການກຳນົດຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ຕັ້ງໂຮງງານ, ອາຄານ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ, ຄວາມປອດໄພ, ສຸຂະອະນາໄມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຮງງານ;
3. ແນ່ໃສ່ໃຫ້ມີການສົ່ງເສີມການຜະລິດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເປັນການສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າໃນງົບປະມານຂອງລັດ ເປັນການປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດກິດ-ສັງຄົມ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງແຂວງກ່ຽວກັບວຽກງານພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກາ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມລະບຽບການແລ້ວ, ແຂວງຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນຳເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໃນຂອບເຂດພາຍໃນແຂວງ.

ໝວດທີ II
ການກຳນົດເຂດການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 7 ການກຳນົດເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງເປັນເຂດມີພື້ນທີ່ດິນ, ທີ່ລັດໄດ້ສະຫງວນໄວ້ ຫຼື ດິນເອກະຊົນ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ ກວ້າງຂວາງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 15 ມີການພັດທະນາເສັ້ນທາງ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ລະບົບບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຈັດການລະອຽດ ເພື່ອຮອງຮັບໃນການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ ແລະ ບໍລິການອື່ນໆ;

ເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງມີໄລຍະຫ່າງຈາກຊຸມຊົນ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ວັດ, ແຫຼ່ງວັດທະນະທຳ, ເຂດປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ເຂດອານຸລັກຊີວະນາໆພັນ;

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເປັນເຈົ້າການ ໂດຍສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງແຂວງ, ອົງການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຄັດເລືອກ, ກຳນົດຂອບເຂດດິນທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອບເຂດບໍລິເວນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ ອອກຂໍ້ຕົກລົງຮັບຮອງເປັນເຂດການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຂອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ແລ້ວລາຍງານກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຮັບຊາບ;

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ຂຶ້ນແຜນຊົດເຊີຍ-ເວນຄືນ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ກຳນົດ ເພື່ອພັດທະນາດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮອງຮັບການລົງທຶນສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ ແລະ ກິດຈະການສະໜັບສະໜູນອື່ນໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນກິດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ມາດຕາ 8 ການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກາ

ການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຄືກັນກັບການລົງທຶນຢູ່ເຂດທົ່ວໄປ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;

ການລົງທຶນໃນເຂດການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ III
ປະເພດ ແລະ ຮູບແບບ

ມາດຕາ 9 ປະເພດການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ປະກອບມີ 2 ປະເພດຄື:

1. ການພັດທະນາເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳທົ່ວໄປ;
2. ການພັດທະນາເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອການສົ່ງອອກ;

ມາດຕາ 10 ຮູບແບບພັດທະນາ

ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ປະກອບມີ 4 ຮູບແບບຄື:

1. ການພັດທະນາໂດຍລັດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ;

2. ການພັດທະນາຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ລັດ;
3. ການພັດທະນາຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ເອກະຊົນ;
4. ການພັດທະນາຮ່ວມໂດຍເອກະຊົນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 11 ການພັດທະນາໂດຍລັດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ

ການພັດທະນາໂດຍລັດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ສະໜອງທຶນທັງໝົດ ໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂດຍການຈັດຕັ້ງລັດ ຕາມກົນໄກການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 12 ການພັດທະນາຮ່ວມລະຫວ່າງລັດກັບລັດ

ການພັດທະນາຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ລັດ ແມ່ນການລົງທຶນຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານລາວ ກັບ ລັດຖະບານຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໂດຍກຳນົດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ໃນສັນຍາການຮ່ວມມື.

ມາດຕາ 13 ການພັດທະນາຮ່ວມລະຫວ່າງລັດກັບເອກະຊົນ

ການພັດທະນາຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ເອກະຊົນ ແມ່ນການລົງທຶນຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານລາວ ກັບ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໂດຍກຳນົດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງແຕ່ລະຝ່າຍໃນສັນຍາການຮ່ວມມື.

ມາດຕາ 14 ການພັດທະນາ ໂດຍເອກະຊົນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ

ການພັດທະນາໂດຍເອກະຊົນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ແມ່ນການລົງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ຫຼື ເອກະຊົນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ການຮ່ວມທຶນ ລະຫວ່າງ ເອກະຊົນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງບໍ່ມີການລົງທຶນຮ່ວມຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ IV
ເງື່ອນໄຂ, ການພັດທະນາສ້າງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 15 ເງື່ອນໄຂການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດລົງທຶນພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳໄດ້ ຕາມປະເພດ, ຮູບແບບ ແລະ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ມີເນື້ອທີ່ດິນ 5 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ສ່ວນນິຄົມອຸດສາຫະກຳແມ່ນຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ດິນຢ່າງຕ່ຳ 30 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ໂດຍມີເອກະສານສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນເປັນຂອງຕົນເອງ ຫຼື ເອກະສານອະນຸຍາດເຊົ່າ, ສຳປະທານ ຫຼື ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ, ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຂວງ-ເມືອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງມີຖານະການເງິນທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ສ່ວນນິຄົມອຸດສາຫະກຳຕ້ອງມີແຫຼ່ງທຶນຢ່າງຕ່ຳ 50 ຕື້ກີບ ຂຶ້ນໄປ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນການເງິນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳໃຊ້ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
3. ມີວັດຖຸປະສົງຈະແຈ້ງ ແລະ ກຳນົດອາຍຸການພັດທະນາທີ່ຊັດເຈນ ເໝາະສົມ ຕາມແຕ່ລະຂະໜາດເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ;
4. ມີລະບົບບຳບັດນ້ຳເສຍ, ມາດຕະການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ມາດຕະການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຕາມມາດຕະຖານສາກົນ.

ມາດຕາ 16 ການພັດທະນາການສ້າງຕັ້ງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກາ

ການພັດທະນາການສ້າງຕັ້ງເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ສາມາດພັດທະນາຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກໍາກໍ່ໄດ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຂວງ, ເມືອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງຢາກພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີຕ້ອງການສໍາປະທານທີ່ດິນລັດ ໃຫ້ນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ, ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ພາຍຫຼັງສໍາເລັດຂັ້ນຕອນການສໍາປະທານແລ້ວ ຈຶ່ງສະເໜີຕໍ່ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ນໍາສະເໜີຕໍ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ ເພື່ອອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ສ້າງຕັ້ງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົນໄກການຄຸ້ມຄອງເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ;
2. ກໍລະນີບໍ່ມີການສໍາປະທານດິນລັດ ສະເໜີແຂວງ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 17 ເອກະສານປະກອບ

ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີຂໍພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ສະເໜີຫາຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄໍາຮ້ອງຂໍພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ຕາມແບບພິມທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ກໍານົດ;
2. ສໍາເນົາໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ (ກໍລະນີສໍາປະທານດິນລັດ);
3. ສໍາເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
4. ແຜນພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
5. ເອກະສານສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ສະເໜີພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ;
6. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ.

ມາດຕາ 18 ການພິຈາລະນາຕໍ່ການສະເໜີຂໍການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ

ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຂໍພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ໂດຍສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອນໍາສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ.

ມາດຕາ 19 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິການການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິການການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ, ດໍາລັດວ່າດ້ວຍເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ພິຈາລະນາ ແລະ ນໍາສະເໜີອົງການປົກຄອງແຂວງ, ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາຂຶ້ນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອຕາງໜ້າ ຫຼື ເປັນຕົວແທນໃຫ້ພາກລັດໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ;

ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ມີໜ່ວຍງານບໍລິການປະຕູດຽວ ເປັນຕົ້ນ

ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ.

ໝວດທີ V
ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 20 ສິດ ຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນ ທີ່ຕົນໄດ້ພັດທະນາການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍກຳນົດ;
4. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ຕາມສັນຍາການພັດທະນາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ລວມທັງການຈັດສັນຕອນດິນ ໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອພັດທະນາໄປຕາມແຜນການທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
6. ໄດ້ຮັບສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 21 ພັນທະ ຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ເພື່ອດຳເນີນໂຄງການຕາມສັນຍາພັດທະນາ;
2. ນຳທຶນເຂົ້າມາພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມຈຳນວນ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້;
3. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທຸລະກິດ,ໂຄສະນາ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ;
4. ມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນເຂດບ້ານໃກ້ຄຽງກັບເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
5. ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ໃຫ້ສາມາດສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນພາຍໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ;
6. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບັນຊີ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການເງິນ;
7. ມອບພັນທະພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກຳນົດໃຫ້ລັດຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນຕາມກຳນົດ;
8. ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂັ້ນເທິງຮັບຊາບປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ.
9. ປະຕິບັດວຽກອື່ນໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 22 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການລົງທຶນກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ທີ່ໄດ້ມາຈາກລົງທຶນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມສັນຍາລົງທຶນກິດຈະການ ໂດຍສອດຄອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດ ຕໍ່ຊັບສິນໃນການລົງທຶນກິດຈະການຂອງຕົນ;
6. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມແຜນການທີ່ກຳນົດ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
7. ໂອນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດອອກນອກປະເທດ ໂດຍສອດຄອງຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ ແລະ ບຽບການກຳນົດ;
8. ໄດ້ຮັບສິດອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 23 ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳທຶນເຂົ້າມາລົງທຶນພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມຈຳນວນ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້;
2. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ຫຼື ກົນໄກໃນການຍົກລະດັບສີມືແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ຂອບເຂດໃກ້ຄຽງສາມາດເຂົ້າເຮັດວຽກໃນໂຮງງານຂອງຕົນເອງໄດ້;
3. ວາງແຜນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ຕາມແຜນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະ ພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມອື່ນໆ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ກຳນົດໄວ້, ໃຫ້ລັດຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນຕາມກຳນົດ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມການລົງທຶນ ໃນເຂດພັດທະນານິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການລົງທຶນໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຮັບຊາບປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ VI
ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 24 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກາ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກາ

ແຂວງມີນະໂຍບາຍເປີດກ້ວາງ ແລະ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມປະເພດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້

ໃນມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ກິດຈະການສະໜັບສະໜູນ;

ຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ບົດລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 25 ນະໂຍບາຍຕໍ່ການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສະເພາະຕາມປະເພດຂອງການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;

ຜູ້ລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ມີສິດຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງແຕ່ລະເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງມີລະບຽບການສະເພາະໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ໂດຍແທດເໝາະກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 26 ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ສາມາດປະກອບເອກະສານ ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະກອບເອກະສານຕາມແບບພິມ ທີ່ກຳນົດ;

ຜູ້ພັດທະນາ ເປັນຜູ້ຈັດສັນເນື້ອທີ່ດິນໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໂດຍແບ່ງອອກເປັນຕອນ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນເປັນແຕ່ລະຕອນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນເຊົ່າ ຫຼື ຊື້ສິດນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕາມກຳນົດເວລາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ VII
ອົງການຄຸ້ມຄອງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 27 ອົງການຄຸ້ມຄອງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງແຂວງ, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ;
2. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ;
3. ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳຕັ້ງຢູ່).

ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຕົນ ຫຼື ພິຈາລະນາພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ ເຂົ້າໃນຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ບົນພື້ນຖານການມອບໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບນຳກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາໃນການອະນຸມັດເອກະສານຂໍລົງທຶນ, ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງສະເພາະເຂດທີ່ບໍ່ທັນມີຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານນິຄົມອຸດສາຫະກຳ;
4. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການພັດທະນາ, ການດຳເນີນງານຂອງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການຂອງໂຮງງານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນຖືກຕ້ອງຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
6. ລາຍງານສະພາບການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ມີສິດສະເໜີຫາກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໃນການຍົກເລີກສັນຍາກັບຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ແລະ ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳຊ່ວຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂັ້ນເທິງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ນຳພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.

ມາດຕາ 30 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງຕົນ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 31 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຂັ້ນແຂວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສື່ມວນຊົນ;

ອົງການກວດກາພາຍນອກມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 ເນື້ອໃນກວດກາ

ກວດກາການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳຮອບດ້ານ, ກວດກາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ກວດກາສະພາບເຕັກນິກຂອງອາຄານໂຮງງານ, ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກ, ຂະບວນການຜະລິດ, ຄວາມປອດໄພ, ສຸຂານາໄມໂຮງງານ, ຄວາມປອດໄພແຮງງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ແຮງງານ, ກວດກາຜະລິດຕະພັນໂຮງງານ, ກວດກາລະບົບ ກຳຈັດ ແລະ ບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ການປ້ອງກັນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເລກທີ 48/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2013.

ມາດຕາ 33 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ກຳນົດເປັນສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນກວດກາ ຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີເວລາກຳນົດອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ການລົງກວດການັ້ນດຳເນີນຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍ ທີ່ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນການກວດກາ ດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ VIII
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 34 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກຮູບແບບ;
2. ຮັບສິນບົນ, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ເອກະສານ ຫຼື ປອມແປງລາຍເຊັນຜູ້ມີອຳນາດ;
3. ເມີນເສີຍຕໍ່ການລາຍງານຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ;
4. ຫ້າມມີພຶດຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 35 ຂໍ້ຫ້າມສາລັບຜູ້ພັດທະນາ

ຫ້າມຜູ້ພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ເປັນບ່ອນຜະລິດຢາເສບຕິດ ຜິດຕໍ່ລະບຽບ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸຍາດຂອງແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
3. ປອມແປງເອກະສານ, ປົກບັງຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປ່ຽນຊື່ໂຄງການ, ໂອນ, ຂາຍ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ປ່ຽນຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການໂຄງການໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
5. ປ່ອຍ ຫຼື ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການບຳບັດ ຫຼື ບຳບັດບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 36 ຂໍ້ຫ້າມສາລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ, ຍົກຍ້າຍໂຮງງານ, ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ແລະ ຂະຫຍາຍໂຮງງານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກ, ຍົກຍ້າຍເຄື່ອງຈັກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໃຫ້ສິນບົນ;
4. ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບໃບຢັ້ງຢືນດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ;
5. ນຳວັດຖຸດິບ, ເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ແຮງງານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເຂົ້າໂຮງງານ;
6. ນຳເຂົ້າ ຫຼື ນຳໃຊ້ທາດເຄມີອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ເປັນຕົ້ນ ຕັດກົ໊ອ, ກະແຈ ຫຼື ໂສ້ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາໂຮງງານໄດ້ນຳໃຊ້ໜີບໃສ່ເຄື່ອງຈັກ ໃຫ້ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວ;
8. ປ່ຽນຊື່ໂຮງງານ, ໂອນ, ຂາຍ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ປ່ຽນຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
9. ປອມແປງເອກະສານ, ປິດບັງຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ປ່ອຍ ຫຼື ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການບຳບັດ ຫຼື ບຳບັດບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມລະບຽບການ;
11. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 37 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມຈັບຈອງພື້ນທີ່ດິນໃນເຂດດັ່ງກ່າວໂດຍທົ່ວໄປ;
2. ຫ້າມປຸກສ້າງເຮືອນຊານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງອື່ນໆທີ່ໃກ້ກັບເຂດດິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ສິ່ງປຸກສ້າງນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ຫ່າງຈາກເຂດອຸດສາຫະກຳແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ 1 ກິໂລແມັດ;
3. ສ້າງອຸປະສັກ, ສິ່ງກີດຂວາງ ຫຼື ຂັດຂວາງໃນທຸກຮູບການໃນການພັດທະນາເຂດ ແລະ ເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ;
4. ຫ້າມມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ IX
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

ມາດຕາ 38 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວດີເດັ່ນ ໃນວຽກງານເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ສິ່ງເສີມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຄົມບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວລະເມີດຕໍ່ເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນ, ປັບໃໝທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໂຮງງານ.

ໝວດທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 40 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນເຈົ້າການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 41 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງ 15 ວັນນັບແຕ່ວັນທີພິມລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການເປັນຕົ້ນໄປ.

ລະບຽບການໃດທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ເຈົ້າແຂວງ

ວຽງສະຫວັດ ສີພັນດອນ